

**DEBAT SOBRE
HUMANITATS
PRESENTACIÓ
PER
CARLES MIRALLES,
SECRETARI GENERAL
DE L'IEC**

Aquest volum s'ha d'entendre com un dossier. Format per quatre ponències encarregades, d'una banda, i pel debat, d'altra banda, que el tema general va suscitar en un ple extraordinari de l'Institut d'Estudis Catalans sobre les humanitats.

En una reunió de coordinació tinguda el mes de setembre de 1999 amb els senyors David Jou, Marc Mayer i Ricard Torrents, vam mirar de centrar el tema, bàsicament al voltant de l'educació i la cultura general. Cada un d'ells es va comprometre a enfocar la qüestió principalment des d'un angle diferent: ciència i humanitats, la tradició de les humanitats i les humanitats tradicionals, l'educació i les noves humanitats. Quan tingués els tres papers, jo havia de mirar de fer-ne un de més general que posés en relació alguns dels problemes centrals ja abordats pels altres ponents i provés d'explicar la situació de les humanitats en termes de conflicte amb la societat d'avui.

Els quatre papers que en resultaren —que en general, si no en tots els particulars, coincideixen amb els que ara són aquí impresos— foren repartits entre els membres de l'Institut per a servir de base a la discussió en el Ple, i ara constitueixen, en la forma en què apareixen publicats, la primera part d'aquest dossier.

La presentació que cada ponent va fer de la seva ponència en el Ple, o del més fonamental del seu punt de vista, va ser seguit de les intervencions dels membres de l'Institut Antoni M. Badia i Margarit, Joan Becat i Rajaut, Mercè Durfort i Coll, Josep González-Agàpito i Granell, Josep Jané i Solà, Pere Lluís Font, Anscari Manuel Mundó i Marec, Salvador Reguant i Serra i Manuel Ribas i Piera —*per litteram*. Abans de cloure l'acte prengueren encara la paraula els ponents. El seguit d'aquestes intervencions, que han estat transcrites i revisades per cada un dels autors, constitueix la segona part d'aquest dossier.

Ha semblat del cas publicar-lo, aquest volum, per si podia servir de referència, o de motor de reflexió i de presa de posicions: perquè quedi com a testimoni, en aquest tombant de mil·lenni, de la voluntat de presència de l'Institut en un tema on aquest país es juga —no l'únic, però ell abans que altres, en la nostra cultura oc-

cidental—, a tot o res, conscientment o a mitges, si no l'existència, sí certament l'entitat, allò que és —no en sentit essencialista: allò que és perquè és el que n'han fet els que ens han precedit en l'empresa comuna d'anar-lo fent.

He afegit com a cloenda encara uns mots per a insistir en la centralitat del tema en el moment present.

Dono les gràcies als que em van encarregar l'elaboració d'aquest debat i la tria dels ponents, als ponents, i a tots els membres i treballadors de l'Institut que s'hi han implicat d'una manera o d'una altra. Per la feina que cada un d'ells ha fet, he pogut jo fer la meua.